

SPECIAAL TOEKOMST- NUMMER VAN KAAS EN BROOD

REDACTIE : Mej. T. van den Bergh
 M.P.R. van den Broecke
 P.M. Timmermans
 J.H.J. van Leeuwen

REDACTIE-ADRES: Lomanstraat 96 hs

september

1964

T e n g e l e i d e .

In het teken van de algehele vernieuwingswoede, die onze goede, oude Olofspoort in haar greep dreigt te krijgen, heeft de Redactie - in de hoop dan verder met rust gelaten te worden - gemeend hier een speciaal nummer aan te moeten wijden. De Redactie wil hierin de vernieuwers zelf ongecorrigeerd aan het woord laten, aangezien haar dit de efficiëntste methode leek om hun de wind uit de zeilen te nemen. Om historische redenen gaat hier de reeds enigszins verouderde 'Kennisseving van de Werkgroep Kattenburg' (die in dit stuk nog Kommissie Kattenburg heet) aan vooraf:

→

K E N N I S G E V I N G van de 'KOMMISSIE KATTENBURG'.

De Studenten-sociëteit Olofspoort is in de laatste jaren bezig in snel tempo uit te groeien tot een grote vereniging. Deze niet te stuiten ontwikkeling is verontrustend wanneer zij niet tijdig en op de juiste wijze wordt opgevangen en geleid. Zeker nu spoedig de sociëteitsruimte op Kattenburg in gebruik wordt genomen naast de oude sociëteit is een dringende aanpak van de boven geschetste ontwikkeling noodzakelijk.

Wij menen dat hiervoor een commissie in het leven geroepen moet worden die tot taak heeft koördinerend op te treden. Deze commissie zal N U de mogelijkheden dienen te onderzoeken die een voor allen aanvaardbare Olofspoort kunnen garanderen.

Wij zien de meest gunstige ontwikkeling van de Olofspoort als volgt: allereerst dient er een grote, goed georganiseerde vereniging te ontstaan vanuit de huidige Olofspoort. Tegelijkertijd zal er zich naast en uit de grote vereniging een kleine vereniging vormen. Het wezen van de Olofspoort leent zich, menen wij, tot beide vormen van verenigingsleven. De kleine vereniging zal spontaan geboren worden wanneer de huidige Olofspoort zich ontwikkeld heeft tot de grote vereniging met alle voordelen daaraan verbonden. De eerste voorwaarde voor de verwerkelijking hiervan is een gewijzigde instelling ten opzichte van de activiteiten in de SSO. De commissie ziet voor het stimuleren van deze groei als haar taak het bestuderen van mogelijkheden via statuten en Huishoudelijk reglement, in het bijzonder wat betreft:

Besturen (H.B., S.B., B.B.)
 Kennismakingscommissie
 oprichting commissies
 subverenigingen
 disputen
 overige lichamen.

De commissie Kattenburg meent dat er nu en snel iets aangepakt moet worden. Zij meent, door in zich zo veel mogelijk groeperingen te verenigen, een goede kans van slagen te hebben.

De commissie, Marcel van den Broecke
 Joost van Leeuwen
 Piet Leupen
 Jan Michel
 Henk Reckman
 Tom Stom

GEDACHTEGANG IN HINKSTAPSPRONG

Kentering in de malaise.

Langzamerhand maakt in de Olofspoort de weemoed van hoe-goed-het-vroeger-allesmaal-wel-was-vergeleken-bij-nu plaats voor het besef dat ook in de nieuwe situatie nog plaats is en mogelijkheden aanwezig zijn voor een herleefde en krachtige Olofspoort. Het initiatief van de 'kommissie Kattenburg' is daar een symptoom van. Mijn stukje is bedoeld om vanuit de achtergrond van mijn contacten met andere studentenverenigingen een analyse te geven van de situatie in de Olofspoort. Voorts heb ik de gelegenheid aangegrepen om wat privé stokpaardjes en public te berijden.

Gegeven:

A. De groei van het ledenaantal. 1)

De negatieve zijde van deze groei is vaak genoeg in societetsgesprekken en op ledenvergaderingen benadrukt. Uitvoerig is gesproken over verlies aan gezelligheid, je-kent-elkaar-niet-meer, enz. Daarbij wordt doorgaans geen aandacht geschonken aan de positieve kant van deze groei. Ik noem:

een aanzienlijke uitbreiding van de financiële mogelijkheden. Er is een bedrag aan vaste lasten, dat tamelijk onafhankelijk is van het aantal leden (huur, exploitatie societeit, jaarlijkse festiviteiten); voor 1964/65 geschat op de contributie van $\pm$ 350 leden tegen een gelijke gemiddelde contributie als over 1963/64. Hierbij is al rekening gehouden met Kattenburg. In feite betekent dus ieder lid boven dit aantal, geld dat in zijn geheel vrijkomt voor extra activiteiten en de reservering in verband daarmee.

een aanzienlijke uitbreiding van de organisatorische mogelijkheden. Organiseren vereist fantasie, mensen, geld. Over het geld staat hierboven al genoeg. Het is zonder meer duidelijk dat meer leden niet automatisch meer potentiële organisatoren tot resultaat heeft. De belangrijkste oorzaak (het marginale aspect) mag bekend verondersteld worden. Maar bovendien werkt hierbij mede dat de eisen die aan deze mensen gesteld worden in minstens gelijke mate groeien als de vereniging. Van het bestuur van over twee jaar zal aanzienlijk meer gevergd worden dan van het huidige. Op dit punt zit de Olofspoort duidelijk in een overgangsfase. De jaren 1960/61 en 1961/62 zijn te klein geweest om een redelijke waarborg te geven dat op het juiste tijdstip een capabele figuur zich vrij kan maken. Voor de toekomst ben ik op dit punt beslist optimistisch! Wel zal nodig zijn een uitbreiding van het aantal functionarissen ter ontlasting van de taak aan de top én voor kadervorming. Mensen voor deze kleine werkzaamheden zijn in een grotere vereniging altijd voorhanden, indien de vereniging voor hen leeft. Met fantasie bedoel ik het vermogen om naast het ontwikkelen van geheel eigen initiatieven ook ideeën uit andere verenigingen te toetsen op hun mogelijkheden ze ook voor de Olofspoort aan te passen. Bij de groei van de vereniging is dit zeker mogelijk, als de Olofspoort bereid is haar isolement te doorbreken.

een aanzienlijke uitbreiding van de uitwisselingsmogelijkheden. Hoe triviaal het ook moge klinken, een vereniging van 600 à 800 leden is voor de buitenwereld (maatschappij en allochtonia) nu eenmaal veel interessanter dan een klein groepje studenten; al zijn ze nog zo enthousiast. En dit contact is broodnodig. Hoewel in onze vereniging een zekere op-de-borst-rammerij-van-hoe-voorgeraakt-wij-wel-zijn bon ton is, staat men na enige gesprekken met mensen van buiten toch wel sceptischer. Géén van de grote ontwikkelingen in de Amsterdamse (laat staan de Nederlandse) studentenwereld is een direct aanwijsbaar gevolg van de aanwezigheid van de Olofspoort. Noch het ontstaan van de Studentenvakbeweging; ondanks alle ideologische verwantschap; noch de vernieuwingen in het

-
- 1) Over de achtergronden van de sterke groei zou veel interessants te zeggen zijn; te meer, daar er een direct verband te leggen is met de prognose inzake de toekomst van de SSO. Aangezien dit onderwerp een stuk apart waard is en de conclusie hiervan dezelfde is als van dit stuk, zie ik op deze plaats van verder uitweiden af.

gezelligheidsleven, die momenteel hot en her plaats vinden. In het algemeen heeft men bij ons geen flauw idee hoe het elders toegaat, en de mythevorming over verenigingsleven bij de meer traditioneel gerichte verenigingen toont veel overeenkomst met de gruwelsprookjes die men vertelt teneinde de jeugd te behoeden voor het aannemen van snoepjes van vreemden. Eén voorbeeld: geen enkele Olofspoorter neemt eens het initiatief om zich elders te doen introduceren. Deze situatie is niet alleen lachwekkend, ze is ook schadelijk en in strijd met de gedachte van de SSO.

- Schadelijk, omdat ze de Olofspoort uitsluit van de zo noodzakelijke gedachtenwisseling. Wij kunnen veel leren van de aanpak bij onze burenen. Van wat daar goed gaat, en in veel belangrijker mate van wat daar fout gaat.
 - In strijd met de Olofspoort-gedachte omdat de Olofspoort, overtuigd van de juistheid van haar ideeën, naar die positie dient te streven, waarbij zij zo veel mogelijk in staat is de verdere verbreiding van haar ideeën te stimuleren.
- Laat ik hiermee voorlopig volstaan.

B. De sociale nivellering in de studentenwereld.

nivellering van verenigingsleven. Het probleem van de Olofspoort is gelijk dat van andere voorgeraakte gebieden: dat zij de ontwikkelingen slechts met moeite kunnen bijhouden. In concreto: de stroomversnelling in de Nederlandse studentenwereld heeft in nog geen twee jaar tot stand gebracht, dat er geen plaats meer is voor afzet-verenigingen. Laten we het duidelijk stellen: Het STUDENT is een dood en begraven begrip, al zal het nog wel enige tijd duren, alvorens het ruwhouten kruis vervangen kan worden door een marmeren grafzerk. Dit ontnemt de Olofspoort voor een belangrijk deel haar selecte karakter. Qua mentaliteit verschilt het societeitsleven van KSK, AKHNATON, en zelfs NIA (op sommige tijden) nauwelijks meer van dat van ons. Wie het niet gelooft, moet zelf maar eens een kijkje nemen.

Ideologisch zijn er natuurlijk nog wel verschillen. Onze praeambule en de passage over stelling-nemen in verband met de maatschappelijke verantwoordelijkheid in het H.R., zijn nog altijd uniek. Bij vernieuwingsplannen ligt hier dan ook een belangrijk uitgangspunt. nivellering naar milieubinding. Al valt niet te ontkennen dat het ASC een hoger percentage van haar leden recruteert uit traditioneel academisch milieu dan de SSO, toch liggen de verschillen bepaald niet meer scherp; om van de andere verenigingen maar te zwijgen. Bovendien acht ik een onderscheiding van studentenverenigingen in upper class, upper middle-class en handwork & lower middle-class sociologisch wel interessant, maar maatschappelijk verfoeilijk. (Denk aan de verhouding USA-ASC!)

nivellering naar inkomen. Het is een landelijk verschijnsel dat zowel het genus rijke student, als het genus arme student aan het verdwijnen is. Verschillen liggen nog wel in het bestedingspatroon, wat weer zijn weerslag vindt in het societeitsleven na OuOO. Maar het is niet reëel om aan de hand hiervan een gehele vereniging te beoordelen.

C. De functie van een gezelligheidsvereniging.

De teneur van dit stuk is, dat ik de Olofspoort in de eerste plaats benader als een studentegezelligheidsvereniging. Ik ben mij bewust dat de Olofspoort zich nog op een punt bevindt dat ook een weg terug open is, bv. naar het B-

kernenhuis. Ik zou dit een verarming vinden. Men moet zich niet blind staren op de fouten die aan traditionele gezelligheidsverenigingen kleven. De ballast die zij uit een vorige generatie meedragen, veroorzaakt niet zonder meer het instituut van gezelligheidsvereniging. Het grote probleem waarmee wij kampen is een inpassen van de student in de gewijzigde maatschappelijke verhoudingen; de student is op zoek naar een nieuwe status. Het gevoel van frustratie dat de student tijdens zijn studie besluip, doordat hij nauwelijks op maatschappelijke waardering mag rekenen, is door hem geïsoleerd nauwelijks op te vangen. De vereniging kan hem hierbij behulpzaam zijn. (Dit probleem ligt voor een werkstudent natuurlijk enigszins anders.) Wanneer de student zijn onbenutte energie gedeeltelijk aan verenigingsactiviteiten kan besteden en daarbij enige sociale waardering ontvangt, zal hij zich des te beter op zijn studie kunnen concentreren. Daarbij zal een gunstige invloed uitgaan van de wetenschap, dat zijn vereniging als geheel sociaal aangepast is. Een onderstreping van het belang van het maatschappelijk medeverantwoordelijkheidsbesef van de Olofspoort voor de vereniging.

Hulpmiddelen:

de organisatie van de spontaniteit. Maak mij niet wijs dat de gemiddelde Olofspoorter van nu duffer is dan die van vijf jaar geleden. Het valt alleen niet mee enthousiast te zijn in een grote vereniging, wanneer je niet veel zin ontdekt in de aanwezigheid van jezelf in die vereniging. Een eerste vereiste is daarom dat de kennismakers onmiddellijk na de KMT niet in een vacuum vallen. Op de dispuuten en subverenigingen rust een taak in dezen. Bovendien zal het wenselijk zijn dat de KMC meer aandacht besteedt aan de nazorg. In het programma moeten hierover mededelingen gedaan worden.

het in praktijk brengen van de sociale instelling. De roeiverenigingen zijn voor de corpora van enorm belang, niet zozeer door de roeiers, maar omdat het juist de niet-roeiers in de gelegenheid stelt zich te identificeren met zijn verenigingssuccessen. Iets dergelijks zou in de Olofspoort kunnen met een werkgroep, die zich bezig zou gaan houden met sociaal werk (jeugdzorg en bejaardenwerk). Eerste contacten met de dienst Sociale Zaken van Amsterdam en met de Amsterdamse Jeugdraad zijn bijzonder positief. Er zijn tal van activiteiten te verrichten als leiding geven aan vakantieprojecten, opknappen van huisjes van ouden van dagen, voor leden uit bepaalde faculteiten: medewerking aan sociaal onderzoek. (Nadere inlichtingen bij Pieter Leupen, Marcel van de Broecke en mij.)

het versterken van de band tussen vereniging en dispuuten. Hoewel privé overtuigd tegenstander van enige inmenging in dispuutszaken, kan ik niet ontkennen dat vanuit de dispuuten een enorme stimulans kan uitgaan jegens de vereniging. Liever niet op de societeit!, maar in verenigingsverband mag en moet verwacht worden dat zij actief deelnemen aan het verenigingsleven door middel van: 1) aanwezigheid van het praesidesconvent; 2) een minimumleden-aantal aan te houden; 3) door niet in te kleine getale naar de dispuutsdoorlichting te gaan en in het algemeen genoeg leden te sturen naar de activiteiten in KMT-verband. Als sanctie zou intrekken of onthouden van erkenning gesteld kunnen worden. Veel kleine dispuuten kenmerken nu eenmaal niet een actieve vereniging.

een gastvrij introductiesysteem. Het is haast stuitend gade te slaan hoe onhandig Olofspoorers belangstellende buitenstaanders op sociëteitsavonden bejegenen. In het onschuldigste geval worden zij volkomen genegeerd. Uitgesproken pijnlijk wordt het wanneer een lid zich tegenover hen wil gaan handhaven. Wellicht kan enige cultiverende werking uitgaan van een sociëteitsbestuur dat bereid is als gastheer op te treden en zo'n introductie dan bv. in gesprek brengt met een van de leden. Bovendien zal men afmoeten van het dwangidee dat ieder niet-lid een potentiële vijand is.

Als conclusie zou ik willen benadrukken dat de meest consequente ontwikkeling van de Olofspoor zou zijn, die naar een volwaardige gezelligheidsvereniging. Maar dan naar een vereniging met een aparte signatuur. Mijn kritiek richt zich dan ook alleen op de punten waarin de Olofspoor te kort schiet. De oplossingen die ik aan de hand doe zijn naar mijn mening niet in strijd met de Olofspoorgedachte. Veeler zou het de Olofspoor schaden als wij de situatie verder lieten verzieken.

F. Mah.

DE SUBVERENIGINGEN IN DE OLOFSPOOR

Mijn zienswijze omtrent de toekomst van de Olofspoor wijkt niet veel af van de communis opinio op dit punt: er ontstaat, of het nu leuk is of niet, een grote vereniging en logischerwijs is er een grotere en betere organisatie noodzakelijk. I.p.v. mijn toekomstbeeld verder uit te werken lijkt het mij beter om de bestaande mogelijkheden ter verwerkelijking van dit beeld te onderzoeken. In dit stadium lijkt mij het organiseren van de subverenigingen een eerste vereiste. Langzamerhand komen door het groeien van de vereniging meer geld en mensen beschikbaar, waardoor de positie van de subverenigingen in principe al aanzienlijk verbetert. Toch bewegen ze zich nog altijd in dezelfde kringloop: een aantal enthousiaste figuren richt een subvereniging op, die zich vervolgens door verflauwing van de geestdrift en eliminatie van de minder begaafden samentrekt tot een kleine vaste kern; het uiteenvallen hiervan en het verschijnen van een nieuwe groep sluit de kringloop.

De voornaamste oorzaken van deze betreurenswaardige toestand zijn:

- I) De volstrekt onafhankelijke positie van de subverenigingen, waardoor ze geheel drijven op de opofferingsgezindheid van haar leden.
- II) De voortdurende dwang om bepaalde opvoeringen te moeten verzorgen.

Ad I: De status van autonoom lichaam moet grondig gewijzigd worden. Aan het begin van het jaar wordt er bij de quaestor van het H.B. een begroting van de vaste lasten ingediend; voor bijzondere manifestaties kan dan een supplementaire begroting ingediend worden. De door de leden van de subvereniging gekozen praeses is voor de juiste besteding van dit geld verantwoording aan het H.B. schuldig. De vice-praeses van het H.B. krijgt de directe verantwoordelijkheid voor doen en laten van de subverenigingen en coördineert hun activiteiten. Het een en ander vast te leggen in het Huishoudelijk Reglement. Door deze maatregelen zal het financiële en existentiële klimaat van de subverenigingen belangrijk opklaren.

Ad II: De subverenigingen moeten een socialere houding aannemen en ook voor belangstellende leken een plaatsje inruimen. Tenslotte is het niet in de eerste plaats de taak van een subvereniging om de rest van de Olofspoor te amuseren, maar om de leden met een be-

paalde belangstelling de gelegenheid te geven die te bevredigen. In Toets was en in het Koortje is hier inderdaad de gelegenheid toen men komt uit louter liefde voor de muziek bijeen. (Toets is helaas al in het contractie-stadium.) Kilo is rijp voor heroprichting. Een soort 'workshop' lijkt mij de beste vorm, aangezien belangstellende leken op deze manier zonder veel pretenties aan toneel kunnen doen.

Ik hoop hiermee de richtlijnen te hebben gegeven om de bestaande impasse op dit punt te doorbreken, en zal iedere reactie in welke vorm ook dan ook van harte toejuichen.

J.C. Michel

Het is de bedoeling dat ik u eventjes in het kort vertel wat volgens mij zoal de bedoeling is van de 'werkgroep Kattenburg'; een onmogelijke opdracht moet ik zeggen, want zo gauw je aan een stuk papier gaat zitten, zie je plotseling de 50005 moeilijkheden en mogelijkheden waar je 't over zou moeten hebben. Ik zal dan ook zeer eenzijdig maar enkele facetjes aanstippen en de Heer De Groot weer teleur moeten stellen door hem en de anderen niet exact te zullen vertellen wat er nu allemaal precies gedaan kan gaan worden. Het uitgangspunt echter lijkt me wel duidelijk te omschrijven.

Toen de Olofspoort 'n jaar of dertien geleden werd opgericht en ook de eerste jaren daarna, was het zeer duidelijk wat haar achtergronden waren. In de vergaderingen die over de nieuwe preambule gingen 'n paar jaren geleden, is hierover genoeg gezegd. -De veranderde sociale houding na de tweede wereldoorlog, zoals die bij vele groeperingen te vinden was (ASVA)= en -Het bepaald worden door de druk van buitenaf op de minderheidsgroepering= lijken mij op het ogenblik twee van de belangrijkste facetten. Nu we 13 jaar verder zijn, is er vrijwel niets over van deze destijds typerende eigenschappen van de SSO.

Er is (ad 1) een nieuwe generatie aangekomen, die enerzijds dit zo niet meer voelt, anderzijds hieraan geen keuze meer hoeft te ontleen nu ook Thomas een kennismakingstijd kent en zelfs de groenen van het Corps op zaterdag met speldjes voor Anti-Rheuma collecteren.

De Olofspoort is (2) ook nog maar nauwelijks 'n minderheidsgroepering. Vroeger moest je toch wel 'n beetje 'n flinke kerel zijn om in de SSO te gaan; de druk van de traditionele verenigingen was soms tamelijk groot. Nu is, lijkt mij, bij velen voornamelijk de reden dat 't 'n gemakkelijke vereniging is, 'lekker rommelig', zoals ik een kennismaker z'n keuze heb horen toelichten.

De huidige kennismaker kent niet meer de achtergrond van het gevecht in deze, hoe zal hij dan eigenlijk de preambule begrijpen en daarmee de Olofspoort zoals die bedoeld werd.

Hierbij komt nog als derde belangrijke punt de zeer snelle toename van het aantal leden. De democratisering van het onderwijs brengt met zich mee dat velen uit milieus waarin dat vroeger minder geschiedde, gaan studeren. Mensen die van huisuit geen studietraditie hebben, ook dus vreemd staan t.o.v. het gezelligheidsleven.

Nu kunnen we natuurlijk gewoon doorgaan met de, men zou kunnen zeggen, traditionele Olofspoort, besturen zoeken (pfff) die bestaan uit 'echte Olofspoorters' = preambule-begrijpers, én leden aantrekken die daar mijlen vandaan leven met alle onbegrip, inactiviteit en gebrek aan samenwerking

van dien; de bekende huidige hybride situatie.

Beter leek het de Werkgroep Kattenburg om nu maar eens te proberen 'n nieuwe lijn te vinden, de Olofspoort ietwat aan te passen bij haar leden, zonder al te veel van het oude, mooie karakter verloren te zien gaan.

In die richting zoekend, zagen wij 'n misschien realiseerbare mogelijkheid in de twee sociëteiten die wij sinds kort rijk zijn.

Er dient, uitgaande van de nieuwe 'soort' Olofspoorters een vereniging te worden geplanned waarin activiteiten ontwikkeld zijn die afgestemd zijn op groot publiek; goedgeorganiseerde, regelmatig draaiende subverenigingen, (zie elders van de hand van Jan Michel) studiebegeleiding, patronaatsysteem en wat al niet meer, kortom, een sociëteit die haar leden wat te bieden heeft buiten de uiteraard onontbeerlijke geestelijke achtergrond sec. Daarnaast, en waarom zouden we het voorzichtig zeggen, daartegenover, geboren hoogstwaarschijnlijk uit tegenzin en onvrede, een kern oud-olofspoort. Zij die zich op andere wijze bezig willen houden, het oude vertrouwde goede gesprek willen voeren, waarschijnlijk alle baantjes zullen krijgen op te knappen.

M.i. moet men zoiets gewoon laten groeien waar het heen wil. Zaak is dat er een goed opgebouwde vereniging ontstaat, hoe, dat zit nog in een groot aantal hoofden en even zovele zinnen.

H.Th.M. Reckman

Dit stukje is onpractisch en vaag, ik weet het.

De Olofspoort is een voortdurende worsteling tussen ideaal en praktijk. Wij zijn pratende pilsjesdrinkers.

Ledenvergaderingen, functies, persoonlijke en dispuutsrivaliteit, groepscentrisme en de tekenen daarvan kenmerken het verenigingsleven van alle dag in genen dele. Tot een echte gezelligheidsvereniging hebben we het gelukkig nooit gebracht. En toch wijzigen wij nog voortdurend ons Huishoudelijk Reglement en nu zelfs de statuten en hebben we onlangs nog een nieuwe praëamble geproduceerd. Onze verenigingsideologie is niet verstand omdat we geen beslotenheids-, exclusiviteitsneigingen kennen.

De formatie en de taakvervulling van 'runnende' instanties als Barbestuur en Sociëteitsbestuur hebben daar altijd onder geleden, en dat schijnt nog erger te worden. Een praeses is vrijwel niet te vinden en dat is dit jaar niet voor het eerst.

Toch kan men niet zomaar concluderen dat de Olofspoorter onverschillig is, of dan zeker sneller studeert dan leden van andere gezelligheidsverenigingen. De Olofspoort betekent voor haar leden gewoon iets anders dan het ASC voor een Corpsslid. Maar waarom leveren wij wel een onevenredig grote mankracht aan de Studenten Vak Beweging? Ik denk dat wij ook ideologische pilsjesdrinkers zijn.

Over de SVB gesproken: wij hebben kunnen vaststellen dat onze ideologie niet (meer?) alleen de onze is. We wisten trouwens al dat onze vereniging veel groter had kunnen zijn als we maar over meer sociëteitsruimte hadden beschikt. Die ruimte is er nu gekomen, op Kattenburg. Ik geloof dat we hem in de eerste plaats moeten gebruiken in onze veldtocht tegen het zg. nihilisme. Een niet-omstreden, maar nooit praktisch gerealiseerd hoofdstuk uit de praëamble! Moeten gebruiken, niet om de exclusivistische neigingen, die ik bij de Kommissie Kattenburg meende te bespeuren, een kans te geven.

Het woord heb ik in ieder geval uit de mond van één van haar leden. Stel u voor: één Olofspoort voor de exclusieven, fijnzinnigen, hoogstaanden, die alle idealen verwezenlijken en een andere voor de minder gevoeligen, het onverschillige slag. De idee van deze tegenstelling is trouwens vals. Als men zich in de bestaande Olofspoort niet voldoende tot zijn recht voelt komen is dat een miskennis van de mogelijkheden binnen de vereniging. De oprichting van een kleinere Olofspoort kan daarvoor geen nieuwe perspectieven openen. Wij blijven pratende pilsjesdrinkers.

----- PRACTISCHER.

Er moet inderdaad iets gebeuren. Realiteitszin zal ons er toe moeten brengen te constateren dat de Olofspoort bestaat uit een studentencafé binnen een vereniging met alle kenmerken van dien. Men kan dat betreuren, het is zeer moeilijk zo niet onmogelijk er verandering in te brengen, wat daarvan de oorzaken ook zijn.

Maar ik geloof dat het zinloos is en een verspilling van krachten betekent als men blijft doorgaan met iedere keer weer mensen aan de frustraties van een functie in Sociëteits- of Barbestuur bloot te stellen. In de bar zijn reeds grote sommen broodnodig geld verdwenen. Het sociëteitsbestuur verdrinkt in zijn taken. Het ziet er trouwens naar uit dat ook het Bestuur meer de taken vervult die elders door een Raad van Beheer worden waargenomen.

Ik wil hier naar toe: de Olofspoort kan het niet stellen zonder vrijwilligerswerk. Maar is het niet mogelijk om voor de inning van de contributies, het onderhoud van het gebouw, permanente controle op de geldmiddelen van de bar en dergelijke aangelegenheden een nieuw lichaam in het leven te roepen dat zich uitsluitend bezighoudt met de financieel-zakelijke kant van de vereniging en dat daarvoor in laatste instantie verantwoording verschuldigd is aan de ledenvergadering?

Honorering van deze functie ligt m.i. binnen de mogelijkheden van de vereniging. Aan dit (bv.) driemanschap zal een grotere mate van zelfstandigheid moeten worden verleend dan aan bar- en sociëteitsquaestoren. Zo kan ruimte worden geschapen voor initiatieven van andere aard: intensivering van het verenigingsleven over een groter deel van het jaar dan alleen tijdens de kennismakingstijden.

Studentencafé's zonder meer zijn niet mijn ideaal. Een sociëteitsruimte is gebonden aan maximale oppervlakte. Wat is er tegen verschillende sociëteitsruimten, verspreid over de stad, die alle behoren tot één vereniging? Het lidmaatschap daarvan hoeft niet gebonden te zijn aan één gebouw; activiteiten van bv. subverenigingen, kennismakingstijd e.d. zijn een centrale aangelegenheid, die vanuit de overkoepelende vereniging worden georganiseerd en gestimuleerd. Wel zou men, om een minimale bezetting van elke ruimte te bevorderen, de dispuuten kunnen aanbevelen zich bij voorkeur aan één bepaalde ruimte te binden. Ledenvergadering wordt ledenraad. Enzovoort. Verdere uitwerking lijkt mij pas nuttig in een later stadium van de nu hopelijk ontstane discussie.

Noodzakelijk ter informatie van de leden is een inventarisatie van knelpunten, overwegingen en mogelijkheden. Een dergelijk stuk zou op de agenda van de ledenvergadering moeten staan, nadat het aan alle leden is toegezonden. Opstelling ervan is m.i. een bestuursstaak, eventueel gedelegeerd aan een bestuurscommissie.

En laten we nog eens aan de nihilisten denken.

Bob de Groot

MEDEDELINGEN-PAGINA:

N.B. De Redactie zal in het vervolg ruimte reserveren voor mededelingen van H.B., S.B., B.B., disputen, etc.

-.-.-

S.B.: October-regeling voor opening der Sociëteiten.
 maan- t/m donderdag: alléén Keizersgracht open.
 vrijdag: alléén Kattenburg open (Kattenburgerplein 11).

Onofficiële opening Sociëteit-Kattenburg: vrijdag 9 oktober
 (opgeluisterd met welhaast traditionele vat PILS).

-.-.-

Werkgroep Kattenburg:

Voor inlichtingen kan men zich vervoegen bij één der onderstaande leden:

J. van Leeuwen	- Rembrandtweg 304.
J. Michel	- Bethaniënstr. 21 hs, tel. 22 31 98
H. Reckman	- Kattenburgerplein 11

-.-.-

B.B.: Wie zich als kandidaat voor het B.B. wil aanmelden kan zich wenden tot:

T. Stom - Den Texstraat 58'''

-.-.-

SSOSSOSSOSSOSSOSSOSS

VRIJDAG 2 OCTOBER:

Luisterrijke BOOTTOCHT op het romantische IJSSELMEER.

afvaart : 19.30 uur

2^e aanleg : 22.30 uur; 2^e afvaart: 23.00 uur

afloop : 04.00 uur, of eerder bij meerderheidsbesluit.

aanlegplaats: De Ruyterkade (achter het Centraal Station) - steiger 2.

Prijs : f 4.-- voor leden en introductie's

Kaartverkoop: elke avond op de Sociëteit (N.B.: 25 & 30 sept. op Kattenburg)
 en in beperkte mate voor de afvaart.

ATTRACTIE : kermis & variëte, aangeboden door de Kennismakers.
 dansen op muziek van het Kwartet Hans Vonk en de nieuwste Top-Hits.

VOLLEDIGE VERGUNNING.

N.B.: Opvarenden, die om 19.30 uur al aan boord zijn gekomen en ook het tweede gedeelte van de tocht willen meemaken kunnen tijdens de tweede aanleg niet van boord gelaten worden.